
Høstprædiken

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Høstprædiken	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Høstprædiken

Prædikedato 1926

Prædiken ID Pxxxx26-01

Kilde KMF-nr. 14.20.10 (Datering ifølge Niels Nøjgaard)

Grundlov: Dersom Herren ikke bygger Huset, arbejder Bygningsmændene forgæves.

Det er Herren, der bygger Huset — der give Mennesker Lykken — det daglige Brød. Her ligger noget vidunderligt: Eventyret om Guds Finger, der kan ordne alle Ting: Eventyret om, at vi kan le ad Banesaar og springe over Grave. At miste den, man elsker ind i Døden — selv at have Smerten slidende i sin Krop — at være uforstaaet af Menn. — at være forkvaklet af Naturen — ja, selv Synden — igennem alt dette gaar Gud den Almægtiges Vilje, det er nu hans Mursten, hvorved han opfører den Bygning, der ledde din Sjæl frelst, dit Livs Lykke vundet for evig. Det er det store ved Forsynstroen — det er det, at ingen Tilfældighed er tilfældig, at ingen Smerte er taabelig glansløs, at ingen Mulighed gaar til Spilde.

Alligevel er Sagen ikke udtømt hermed. Der er en Sandhed, der gaar stik imod denne, og som dog er lige saa rigtig. Og disse to Sandheder i skarp Modstrid med hinanden er den store Livssandhed, der lige som selve Livet er Selvmodsigelse. Det er den, at Bygningsmændene skal arbejde. Jeg ved ikke, hvorfor de skal det, naar Herren bygger Huset; men de skal det nu; thi det er ved deres Arbejde, han bygger det. Det er ogsaa godt, at det er saadan. Thi ellers var vi jo Ting. Nu har vi Frihed, Ansvar, Vilje. Vort Livs Hus, vor Sjæls Frelse naas ikke ved, at vi siger som saa: Gud bygger jo Huset. Jeg lever, som jeg gider, og som det glider. Nej, din Vilje maa være sat ind paa, at det Hus skal bygges. Din Livsretning maa have det Formaal, at Kisten paa Kirkegaarden er for ringe et Hus at ende med, naar Arkitekten har planlagt et Slot.

Det er saa tydeligt med Sæden. Saa den! og hvis Guds Vilje, Livskraften, ej er i den, faar du intet for dit Arbejde, lige som der ikke kommer Korn uden at du saar. Og videre: Naar Kornet er høstet og du har faaet Brød af det, er Guds Kraft igen nødvendig; for hvis Brødet er besk i din Mund, Appetitten mangler — hvad saa? Og selv om du kan spise, og faar dit Liv næret, hvad gavner det dit Liv velsignes, naar det ikke bliver til Velsignelse — Livslede — Surhed — Sløvhed — Dumhed —

Livets lysende Velsignelse gror der, hvor Taknemmeligheden bygger og bor. Saa tak du din Gud og Skaber for Høsten, han signede dit Arbejde med — for Huset, han bygger for dig med dine Hænder.

Tak ham.

Derfor holder vi Høstgudstjeneste.